

Sandsynlighed for, at det bliver de tre Mænd, som komme til at lave Toldforliget, og saa er det mit eneste Haab, at dette Toldforlig i ikke alt for høj Grad vil afvige fra Folketingets Toldtraditioner og fra det arbejdende Folks Toldkrav. Mit eneste Haab dertil er, at den ene af disse tre Mænd er det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard), som ganske vist er gammel Moderat, men som dog tillige er gammel Frihandelsmand, og som tilhører et Parti, der ganske vist altid har været yderst moderat, naar det gjaldt politiske Afgørelser, og derfor ogsaa vil være det i denne Sag, men som paa den anden Side dog har haft en vis teoretisk frihandelsvenlig Overbevisning, som jeg synes mere og mere forsvinder fra det nuværende store Regeringsparti.

Naar man hører, hvad den højtærede Finansminister i Efteraaret sagde i Landstinget, at det eneste, han brød sig om, var en Toldlov, var et Resultat i denne Sag, saa har man unægtelig ikke megen Tillid til hans Standhaftighed. Naar man hører ham udtale, at det kvalmer for ham at tænke paa, at alle disse Papirer, som jeg blandt andet ogsaa har liggende for mig paa Bordet, skulde blive til Makulatur, ja saa har man ikke megen Tillid til ham, særlig da han har sagt, at stod man fast, og var man udholdende, vilde der ikke gaa ret lang Tid, før vi fik en Toldlov, som ikke blev Makulatur, men vilde blive en ganske anderledes frisindet og demokratisk Toldlov end den, der nu i bedste Fald kan naas gennem en Overenskomst. Naar vi nu høre denne Tale om politisk Kvalme fra den ærede Finansministers Side, maa man jo lykønske det danske Demokrati til, at det i sin Tid havde Mænd, for hvem det ikke kvalmede, selv om hvert Aars Arbejde ikke satte Frugt i et vedtaget Lovforslag, men som havde Udholdenhed og Fasthed til at arbejde for de store Principper, de store Grundsætningers Gennemførelse, indtil Tiden var moden til, at de kunde gennemføres. Det maa man lykønske dem til, thi havde det kvalmet for dem den Gang i 70erne og 80erne og senere hen, saa er det tvivlsomt, om den Mand, for hvem det kvalmer, naar han ikke straks, han flyver op; kan naa et Resultat, havde siddet paa den Plads, hvor han nu sidder.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg skal ikke imødegaa det ærede Medlem med det samme, og der er for øvrigt i det hele taget ikke Anledning for mig til at

komme ind paa nogen lang Imødegaaelse, men jeg har taget Ordet straks for at gøre et Par enkelte Bemærkninger. Slutningen, som det ærede Medlem kom med, skal jeg egentlig gerne skænke ham. Han mente, at jeg kunde ikke være frihandelsvenlig, naar jeg havde den Egenskab, at jeg fik Kvalme over gammel Makulatur og for meget Makulatur. Det forekommer mig, at disse to Ting egentlig ret vel lade sig forene. Jeg er frihandelsvenlig og vil vedblive at være det. Men jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at jeg dog ogsaa vedblivende vil have Kvalme ved at læse og høre mange Ord til ingen Verdens Nytte. (Afbrydelse). Det overlader jeg til ærede Medlemmer af andre Partier. Naar jeg som sagt har forlangt Ordet, er det kun for at sige et Par Ting til, hvad det ærede Medlem kom med vedrørende Udlandet. Jeg vil helst sige det straks; thi jeg mener, at jeg skylder at gøre en enkelt Bemærkning dertil. Men den højtærede Formand har jo allerede gjort opmærksom paa, at det kun er Toldloven, der ligger for her i Salen, og derfor synes jeg, det er bedst at gøre denne Bemærkning straks.

Det ærede Medlem sagde, at det Forslag til en Stempelafgift, jeg havde forelagt, havde gjort stor økonomisk Skade her i Landet. Han vilde dermed have sagt, at denne særlige Form for Beskatning af spirituose Drikke er den, som har foranlediget, at Frankrig har indtaget sin bekendte Holdning. Men det forholder sig ikke saaledes. Hvad der har foranlediget denne Holdning, er, at man her i Danmark overhovedet har villet forhøje Satserne paa Vin. Da dette nu har været dette Tings Standpunkt, saalænge det har haft en Toldpolitik, er det givet, at selv om jeg ikke havde valgt denne Form derfor, vilde Resultatet være blevet det samme. I øvrigt skal jeg blot sige, at naar det ærede Medlem talte om den Skade, som var sket, ved det ærede Medlem sikkert intet derom uden gennem løse Udtalelser, som ere faldne. Jeg har i sin Tid givet Finansudvalgets Medlemmer Meddelelse om, hvad jeg i saa Henseende vidste, og jeg vil bede det ærede Medlem om at henvende sig til sine Kolleger der. I øvrigt er det jo et Forhold, som jeg ikke her kan udtale mig nærmere om.

Det ærede Medlem sagde, at Københavns Kommune havde afsluttet et Laan i disse Dage, og han lod skimte igennem, at ogsaa dette Laan skulde de have faaet paa mindre gunstige Vilkaar paa Grund af